

РЕШЕНИЕ

№ 3819

гр. София, 13.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2829** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационно жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу Решение от 02.01.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 102-ри състав по НАХД № 1111/2018 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № К-[ЕГН] от 01.09.2017 г., издадено от директора на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към ГД „КП“ при КЗП, с което на основание чл.83, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.233, ал.2 от ЗПП на жалбоподателя [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 300 (хиляда и триста) лева за нарушение по чл. 62, ал.1 от ЗПП.

В касационната жалба за развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения- касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК. Визират се допуснати нарушения при съставяне на акта за административно нарушение (АУАН) и при издаване на НП и необсъждането им от районния съд. Касаторът прави искане за приложение на чл. 28 от ЗАНН или за намаляване на санкцията до законовия минимум по чл. 208 от ЗПП. Претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено или изменено

наказателното постановление.

Ответникът по касационна жалба Комисия за защита на потребителя (КЗП) оспорва същата чрез адв. И. А. от САК.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН, от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

Със съдебно решение от 02.01.2020 г. по нахд № 1111/2018г., СРС, НО, 102-ри състав е потвърдил НП № К-[ЕГН] от 01.09.2017г., издадено от Е. М. Г. - Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. със седалище [населено място] към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, упълномощена със заповед № 891 от 12.10.2016г. на Председателя на КЗП, с което на касатора на основание чл. 83, ал. 1 от ЗАНН вр. с чл. 233, ал.2 от ЗПП е наложена имуществена санкция в размер на 1 300 (хиляда и триста) лева за нарушение по чл.62, ал.1 от ЗПП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите А. Т. Ш. и Е. Ц., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод за законосъобразност на наложената имуществена санкция при съставянето на АУАН и НП от компетентни органи и съобразно императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Съдът е намерил за неоснователни материалноправните възражения на жалбоподателя относно приложението на ЗПП, тъй като [фирма] ([фирма]) е допуснал нарушение по чл. 62, ал.1 от ЗПП като предоставил услуга на потребител срещу заплащане, без искане от негова страна.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

На основание чл. 220 АПК касационната инстанция възприема правилно установена от СРС фактическа обстановка:

В Комисия за защита на потребителите (КЗП) постъпила жалба от г-н Методи А., съпруг на Е. А. с вх. № С-033775 от 15.05.2017 г. по повод на услуга, която не била желана. Във връзка с постъпилата жалба, била извършена проверка от служители на КЗП, в хода на която били представени договор №[ЕИК] от 30.04.2015 г. между Е. А. и [фирма] ([фирма]), приложение №1 към договора за ползване на комплексна услуга фиксиран интернет и цифрова телевизия със срок от 2 години, фактура № [ЕГН] от 20.04.2017 г. за период на фактуриране 16.03.2017г.-15.04.2017г., в която бил включен допълнителен пакет „М. Sport М.+“ безсрочен пакет (16.04-15.05.2017 г.) с таксувана стойност 1,66 лв. без ДДС. Във въпросната фактура била включена и таксата за „М. Спорт“ от 1,99 лв. с ДДС и обща стойност от 14,88 лв. Посочена била и сума за плащане без включен допълнителен пакет „М. Sport М.+“, възлизаща на 12,89 лв., т.е. потребителката А. била заплатила общата стойност по фактурата с включения допълнителен пакет „М. Спорт“, видно от касовия бон от 10.05.2017 г. В

резултат на извършената проверка и на установените при нея обстоятелства бил съставен Протокол за извършена проверка № К-0246497 от 01.06.2017 г., както и Протокол за проверка на документи № К-0103061 от 23.06.2017 г. На 13.07.2017г. бил съставен АУАН против [фирма] (А1 България ЕАД) и издадено НП № К-[ЕГН] от 01.09.2017 г. за допусната неправомерна услуга, съставляваща нарушение по чл.62, ал.1 от ЗЗП.

Вменената за нарушена разпоредба по чл.62, ал.1 от ЗЗП урежда забрана за доставката на стоки, както и на вода, газ, електрическа енергия, централно отопление, цифрово съдържание или предоставянето на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна.

Нарушението е безспорно установено. Лицето Е. А. била абонат на интернет и цифрова телевизия, въз основа на сключен от нея договор №[ЕИК] от 30.04.2015 г. и Приложение № 1 към него със срок на действие от 24 месеца и предмет цифрова телевизия „Икономически пакет“ и 30Mbps интернет. Срокът на действие на този договор бил подновен с нови 24 месеца с подписването на Анекс №1 на 07.02.2017 г. без да са правени промени в съдържанието му. Въпреки това, дружеството касатор [фирма] (с предишно наименование [фирма]) включило нов пакет канали „М. Спорт“, без А. да е уведомявана, за което била начислена и завишена месечната такса за ползването на услугите във фактурата за ползвани услуги за периода април 2017 г. Няма спор, че включената във фактурата месечна цена от 1.99 лв. е обща за допълнителния пакет от три канала – М. Sport M.+ и е предплатена – отнася се до следващия месец.

Неоснователно е възражението на касатора за липса на нарушение, тъй като услугата е предплатена. Включването ѝ във фактура за заплащане на вече ползвана услуга (за периода 16.03.2017г.-15.04.2017г.), предмет на валидно сключен договор, е указание, че потребителят дължи стойността на фактурата. Не се касае за предложение, оферта или друг документ, от който потребителят ясно и недвусмислено да разбере, че се касае за бъдеща услуга. Напротив, заплащането на ползваната услуга се извършва въз основа на издадена фактура, поради което включването в нея на неизползван пакет представлява доставка на услуга, която не е поискана – нарушение на чл.62, ал.1 ЗЗП.

Неоснователна е тезата на касатора, че потребителят, ако желае да се откаже от предоставената услуга, трябва да я деактивира чрез посочените начини за отказ. От предоставените писмени доказателства се установява, че търговецът е предоставил услуга, за която потребителят не е знаел. Липсват и данни тази услуга да е заявена от потребителя или поискана срещу заплащане от негова страна. Правилно районният съд е приел, че нарушението е описано коректно и безпротиворечиво в АУАН и в НП с относимите елементи от фактическия му състав, а именно предоставяне на услуги на потребител срещу заплащане без искане от негова страна.

Установеното нарушение правилно е санкционирано на основание чл.83 от ЗАНН и чл.233, ал. 2, на основание чл. 208 във връзка с чл. 62, ал.1 съобразно целта на специалния закон (ЗЗП). При законоустановените граници на санкцията от 1000 до 3000 лева, АНО е наложил санкция малко над минималния размер – 1 300 лева. Правилно районният съд е приел, че няма причини за намаляване на санкцията до законовия минимум, както и че липсват предпоставки за определяне на нарушението като маловажен случай, предвид развиваната търговска дейност на дружеството – жалбоподател, която засяга милиони потребители и предполага една по-висока степен на обществена опасност при неизпълнение или нарушаване. Възстановяването на

сумата от 1,99 лв на потребителя не е достатъчно за приложението на чл.28 от ЗАНН. Неправилно касаторът поддържа, че са направени погрешни правни изводи за извършеното нарушение от страна на дружеството, както че са налични обстоятелства за определяне на нарушението като маловажен случай по чл. 28 от ЗАНН. Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК вр. с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 7081 от 02.01.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 102-ри състав, по нахд № 1111/2018 г. Решението е окончателно и на основание чл. 223 ГПК не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.